

PREKMURSKI GLASNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
v MURSKI SOBOTI, Lendavska ulica št. 61.

OGLASI STANEJO ZA 1 mm VIŠINE
in 80 mm ŠIRINE 1 K 50 v.

Neodvisen političen tednik.

IZHAJA VSAKO NEDELJO

VELJA PO POŠTI 5 K ZA ČAS DO KONCA
LETA 1920. — VSE ŠTEVILKE OD PRVE
ŠTEV. PA DO KONCA LETA STANEJO 25 K.

Posamezna številka velja 1 krono.

Zakaj je okoli 13.000 volilcov nej šlo volit?

Eno 2000 moškov se je nej dalo zapisati v volilne imenike ali pa so se izpustili zavolo nerédnoga oprávlanya tej poslov pri ništerni občina. Izpuščeni moški so se tudi nej pobrigali za právocajtno reklamácijo. 11.000 volilcov pa se je dalo zapelati, da so svoji votumov nej dojdali. Kak je tou? V stráji za svojo diko i zmágo je klerikalna (popovska, Kleklnova) Kméčka zvéza z obilnimi sredstvi navéckse vse té volilce na léd zapelala, bodisi direktno ali indirektno. Što gde i gdakoli je koga od volityi vkraj ráto, je bio agent Kméčke zvéze. Či bi vsi tej ráj domá pri péči ostányeni volilci šli volit, te bi gvúšno Kleklnova Kméčka zvéza zgúbila. S tém ne právimo, da bi te gospod Klekl zgúbo, ár on je na trétjem mesti kandidátne liste štajerski popov bio i bi kóvet gráto, či bi rávno prinás ni ednoga votuma nej dobo. Záto so vsi oni, šteri so nej šli volit, rávno tak vodo gonili na mlin štajerskih popov, kak oni, šteri so kruglico v prvo škrinyico pústili. Kleklnova Kméčka zvéza — on je filijála štajerske popovske partáje — je nevarnost sprevidla i záto je s peklenskimi močini proti Domáchoj vérstvenoj stranki nastopila.

Kleklnova Kméčka zvéza je te razkričala kotrige Domáche vérstvene stranke za bolševike, gda se je sáma s socijál-demokráti na tújoma zvézala v volilnom boji, da sta obej stranki s kúpnov močjov proti Domáchoj vérstvenoj stranki delale i lažij trousile. „Novine“ so Domácho vérstveno stranko za brezvórsko raztúlile, ár so one sredstvo, s šterim se pod svétim pláščom križa i vere politika za dobre kšefte dela. Kak se je Domáča vérstvena stranka podstopila doteknoti toga poposko-kšeftarskoga i grofovskoga králestva nad našim lúdstvom, taki so v vnogi spovednicaj, na predgancaj, pri sprévodaj, v farofaj i pri vsej priložnostaj proti tój partáji rovali. Kričali so, či že nej za pope, te ráj nej volit iti, ár bi mogo v pekeo priti, što bi vüpo Domáchoj vérstvenoj stranki votum dati. Zveličanye i nebésa so obečávali za votume prve škrinyice, ka prej ide se za križ, za vero, za cérkev, za Bogá i Kleklna. Razsipávali so trafike, bzíkali so automobili, šteri so sirmáke pávre lovili, naj bi samo popovsko-kšeftarsko králestvo volili, da bi nás dale za nos vodili.

Ešče cilou takše peršone, k šterim so popovske deputácije hodile, so se okoli vozile kortešejrat (gvúšno na lastne stroške!) i gde so kakšo napnyenost proti Kleklnovej kméčkoj zvézi najšle, tam so lúdstvo narátale, naj nejde volit. Veški kralovje i

drúgi bogovje med našim lúdstvom, šteri túdi vero za nájbogše sredstvo držijo, da vsigdár povoli slepo-ponizni hlápcov i delavcov dobijo, so z vso ciganyijov veščare i soside nagibali i pripravljali k volitvam za popovsko kméčko zvézo. Kelko pláče so tej prefrigani zapelávci za té posle dobili, od toga se ráj ne guči, ár se vsakši boji, da bi se zamero. Pri vsakšoj priliki, gde se je lúdstvi program Domáche vérstvene stranke povido, tam so kortešje popovske Kméčke zvéze i kortešje socijál-demokráčke delavske zvéze gučali i túdi „Novine“ so pisale, da je Domáča vérstvena stranka nyuv program docela prevzela i se zdaj z lúckim pérjom šopiri i dopadnoti šče. S takšimi lažij so lúdstvo krmili i blodili. Pa túdi s tém, da je Domáča vérstvena strank z Belgráda, pa od bolševikov, od Hortija itd. vnožino penez dobila i šče naše lúdstvo odati.

Da bi grofovsko-popovsko-kšeftarsko králestvo nej v navarnost prišlo, je prešnyi fósolgabirov Horváth pismeni glás poslo v več vési, naj lúdjé nejdejo volit. Tou pa je nyemi vendar Szombathelyski púšpek naročo v sporazumi z onimi grofi i drúgimi bogatáši — gospodi, šteri so prvle s trúdvov našega lúdstva živeli i zdaj ešče duže v zagrižení onemoglosti vzdihávajo po tistom bláženom Magyarországi.

Túdi vsi oni kortešje, šteri so pri tej

LISTEK.

Juri Kozjak, slovenski janičar.

— Preraz iz petnajstega stoletja domače zgodovine. —
Spisal Josip Jurčič.

(Dalje.)

Ko bi bil tu vojsko razpustil, kakor so res nekateri hoteli, bi bil prišel Marko Kozjak o pravem času domov in morda bi se bila usoda vse drugače obrnila. Ali cesar je hotel zbrano vojsko porabiti, da bi svojega nasprotnika, celjskega Vitovca, popolnoma ukrotil. Zapove torej v Ljubljani, naj se vojska ne razide, in napravi velik razgled svoje armade. Grofje celjski so imeli mnogo lastnij po Kranjskem, katere je Vitovec, oskrbnik celjske vdove, branil z mečem v roki. Cesar je torej hotel nekatere teh lastnij sebi pridobiti, zato pošlje oddelek vojske na Gorenjsko proti Radovljici, kjer so Vitovčevi gospodovali, da bi jo spravil v svojo oblast. Tako je potekal čas, in preden je Marko Kozjak dobil privoljenje, da sme s svojimi hlapci zopet domov, so mu je predru-gačilo doma marsikaj, kakor smo že videli.

Bilo je jesenskega večera, ko je jezdil po slabe nadelanem petu proti domu, za njim krdele

veselih hlapcev, izmed katerih je pogrešal dveh, ki sta ostala zakopana na tuji zemlji. Hlapci so se glasno pomenkovali in ogovarjali mimo gredoče kmetske ljudi; gospodu bi bil bral veselje na obrazu, ko je zagledal hribec, kjer mu je stalo domovje na skalo zidano, in kjer je menil sina objeti, ne vedoč, da je daleč — oh, daleč, pri nejevernih Turkih.

Veselo zatrobi vratar, stari hišni služabnik, v rog, ko zagleda ljubega gospodarja pred gradom; viseče mostnice padejo čez visoke rove in grad sprejme krdelce. Družina vre vkup, tudi Peter prišepče. »Aj, Bogu se usmili in mamki božji, javka stara Mara med prvimi da bi bili gospod vendar poprej prišli, preden so hudobni ljudje izpodmeknili tej hiši stober, preden so hudi cigani milega sinu daleč odgnali, da ga ne bo nikoli več videl pošten človek!«

Gotovo se je Marku moralo čudno zdeti, da sina ni videl precej med svojimi ljudmi. Ostrmeti pa je moral še bolj, ko je Peter kislo in žalostno pristopil rekši, naj gre z njim in naj ne stoji med družinčeti, da mu ima kaj posebnega razodeti. Kot blisk iz jasnega ga zadene žalostna novica; barve so ga izpreletale, molčal je; bolečine, ki jih je čutil, mu niso dale ni govoriti, ni svoje tuge očitno pokazati.

»In ni ga bilo človeka, ki bi mi bil rešil sina?« reče po dolgem molku z žalostnim glasom. »Nobenega človeka nima Marko Kozjak, da bi šel za roparji? Nobenega človeka?«

»Krivno me sodiš, brat Marko!« odgovori Peter, »Koliko sem si prizadel, koliko sem prehodil, da bi zasledil roparje, to ti pove vsak sosed, vsak hlapec. Jaz sem delal, kar je bilo v moji moči; ali deček je izginil, kakor bi ga zemlja požrla, in ravno zato imam jaz upanje, da — da bode še kdaj prišel na dan. Utolaži se torej, brat Marko, saj vidiš, moralo je tako biti, Bog je menda hotel.«

Vendar vse te tolažbe so se Marka slabo prijele, morda tembolj, ker so izhajale iz hinavskega srca. Sam je bil na tem svetu, nobenega otroka ni več imel, in vse tolažbe mu ga niso mogle namestiti. Kdor bi bil videl tega moža, ki je srčno šel med gole meče in bodečim sulicam naproti, kateremu je solnce na bojišču zarjavilo lice, kateremu je sovražnik vsekali nekatero rano; kdor bi ga bil videl, kako so mu debele solze tekale po gosti bradi na junaške prsi, ta bi se bil moral z njim jokati. Pa je tudi vse drugo: vedeti, da je otrok umrl in v nebo nesel nedolžno dušico, ali pa, da so ga nejeverni in divji cigani odpeljali, Bog ve kam in Bog ve čemu!

volitvaj nej mogli do mastni zaslužkov priti, so ljudstvo od volitvi vkraj ratali, ar so oni za sebe proti takšemi novomi volilnomi rédi, šteri nyim žepov ne napunyáva. Rávnó tak vsefelé kmični kšeftarje i lejko-hránci, nadale častiželni egoisti, ki so se zapostávlene čútili ali pa za previsike, da so nej bilij med gorpóstávlénimi domáčimi kandidáti, so ljudstvo blodili, naj nejde volit.

Nad vse žalostno a bičuvanya vredno je, da ešče ništerni moški, šteri so pomagali stvoriti Domáčo vérstveno stranko, so te naednok neprijáteli té partáje postali, gda so vidli, da tá nyim nede žepov napunyávava. Té m nezvestim je judaški groš bole dišo, kak pošteno delo, záto nam je prav, da so takši ljudje našo partájo zapústili, ár v tisto partájo slišijo, od štere so se podkúpiti dáli.

Od vsákajočki bójnski i pobójnski nevol i slabi skúšenosti je naše ljudstvo v voli zméčeno i je zmešano pri vsakšem dugoványi. Nej je bilo žmetno k dvojnosti nagnjeno ljudstvo od volitvi pregnati. Posébnó pa, ár je ljudstvo ešče nej vsepovsédi zvedlo, da so Vogri podpisani mir na večne čase potrdili (ratificirali). Pa túdi záto, ár so naše granice ešče nej v réd správlene. Túdi železnica je nej vozila. Vse té i drúge ménše ali vékše neprilike so nasprotúvale proti poštenomi deli i nakaneniyi Domáče vérstvene stranke. V prekrátnom cajti dvej kédnov pred volitvami je pri dánom stáliši nej bilo mogoče naše ljudstvo gorpresvetiti i nyemi vse potrebno raztolmačiti. Večino ljudstva je ráj vervalo pontújajočoj láži, od láži se je zapelati dálo; láž i sleparija je preobládala pamet i volo.

Od láži i kmice bi mogla odvisna biti pravica? Nej! Tista istina, štero je Domáča vérstvena stranka med naše ljudstvo posejala, bode dale živela i dale se bode borila za nam potrebne fundamentálne živlenske pravice. Borila de se proti všem onim škodlivcom našega ljudstva, šteri zavolo svoji nezasluženi dobičkov nás vse v vérstveno robstvo správlajo. Či rávnó je naša partája pri volitvaj nej dobila kóveta, nam zatogavolo nej sila obvúpati,

za svéte istine, za nam svéte pravice, za štere se je Domáča vérstvena stranka na konci konca v bój postávila, túdi mij dobimo zaslombo v močni partájaj v orsačkoj hiši v Belgrádi. Z delom i dejányom ščémo pokázati, ka i kelko mo mogočni doségnoti. Zavúpajte nam, ki s pošteni lastni trúdivo rédno živeti ščémo, pa nej z láži kakše popovske-kšeftarske zvéza.

Kotriga

Domáče vérstvene stranke

NOVICE.

Vabilo na zabavni večer, katerega priredi v nedeljo, dne 12. t. m. „Narodna Čitalnica“ v Murski Soboti z sodelovanjem pevskega zbora in drugih ljubiteljev glasbe v hotelu pri „Kroni“ (Dobrai). Spored: 1. Pozdravni govor. 2. P. Hugolin Sattner: „Na planine“, poje moški zbor. 3. G. Verdi: „Il Trovatore“, solo za gosli s spremljevanjem glasovirja. 4. Anton Lajovic: Sere-nada, samospev za tenor s spremljevanjem glasovirja. 5. Vilhar: „Nezakonska mati“, samospev za tenor s spremljevanjem glasovirja. 6. Rossini: „Barbiero de Sevilla“, violinski solo. 7. Aljaž J.: „Triglav“ moški zbor. Med posameznimi točkami svira domača godba. Prosta zabava. Šaljiva pošta. Začetek ob 20 (8) uri. Vstopnina za osebo 10 kron. K obilni udeležbi vabi odbor.

Eno- dve- in desetkronski bankovci pridejo, kak »Jutro piše, do 1. januarja 1921. iz prometa. Tozadevna naredba je že gotova in se razglasi takoj, ko pride novi kovan denar v Beograd, ki se ga pričakuje vsak dan. Od 1. januarja dalje državne blagajne ne bodo sprejemale več vplačil v teh avstrijskih ostankih.

Velike sleparije so razkrili na ljubljanski glavni pošti. Izginjele so že dolgo časa pisma štere so z Amerike prišle, v katerih so naši izseljenci svojcem pošiljali dolarje. Ker so nekateri uradniki prav razkošno živeli, se je izvršila te dni velika preiskava, ki je imela presenetljiv rezultat.

Zginila so pisma z več tisoč dolarji. Pet uradnikov je zaprtih.

Za orožnike. Vsem orožnikom, ki služijo v krajih južne Srbije in Črne Gore, je notranji minister povišal doklade za 50 dinarjev mesečno. Poleg toga so se uredile pokojnine vseh orožnikov.

Klekl in vera. V letošnjem svojem kalendárju med drúgimi nej dostavrednimi rečmi, priporoča Klekl nakup túdi bukve: »Zločin nad domovino«, ta knjiga je malovredna je spisana iz samih láži in obrekovanj v politične cile. Ali bi nej bilo bogše, ka bi svojim vernim Prekmurčanom priporočal, en molitvenik iz tiste založbe! Pa se vidi, kelko jeste Kleklem za právo vadlúvanje. Njega jeste samo politika! Pa je poleti tožil v svojih »Novinah« in denunciral slovenske čestnike iz Sobote, ka delajo oni svájo in hujskanje med ljudstvom. In on? Še med samimi katoličani bi rad napravil svájo. Samo ka bi on sam vladal in zapovedaval tu v Prekmurju, G. Klekl, kat. duhovnik, to jeste nej prava Kristusova pelda, ki ga je bila sama resnica.

Iz Lendave. G. Sever se tu grozno jezijo, ár so nej izbráni za — kóveta. Verjamemo! Saj so cele mesce sem smejali in se hválili ka do kóvet. Zdaj je pa nikaj. Sami ne znájo na šteroga bi bili bolj čemerni. Ali na »klerikalno stranko«, štera jih je za nos potegnila, kak jih je postavila na deseto mesto, ali na prekmurske in štajerske kmete, šteri so jim nej votum dáli. Hm! Štajerski kmetje že znájo kakšni ljudje zo zanje. Záto so si odebrali svoje poštene kmete, nej pa razne negvišne ljudi zá kóvete. In prekmurskim kmetom se pa gosp. Sever ešče ne zahvalijo ne, ka so jim votum dali, a nej odebrali. Pa se vedno hválijo, kak nas radi imájo in kelko brigo imájo za naš dobrobit. Gvúšno ka jim sedaj žal za šenkane cigáre in cigarete.

Raspis. Komanda obmejne (granične) trupe núca dosta soldakov, šteri bi prostovoljno (sami radi) stopili v službo. Što šče stopiti v to službo; mora biti; 1.) Podanik kraljevine Jugoslavije; to mora posvedočiti z občinskim potrdilom. 2.) Mogo je že odslúžiti svoj aktivni čas; to more posvedočiti s potrdili soldački oblasti. 3.) More biti ščista zdrav i sposoben za aktivno soldačko službo; to se potrdi z doktorskim svedočanstvom. 4.) Da je dobroga oponašanja in je nej biv kaštigani z vouzov za takša dela, za šteri volo se

Kakor vsi ljudje tačas, túdi Marko ni bil popolnoma prost vraž in praznih ver in leto mu je še toliko več prizadelo bolečin, ker si je slikal pred očmi vsakovrstne strašne reči, ki so vse bile v dotičju z njegovim sinom.

S hudobnim veseljem je gledal potuhnjeni Peter, kako Marko od večera do jutra otožnejši postaja.

Prvi namen, ki si ga je bil Marko postavil, je bil ta, da hoče sina iskati križem sveta, dokler ga ne najde. Ali znanci, zlasti menihi zatiški, ga pregovore, da je vse iskanje zastonj, ker se ni dalo ni pičice zvedeti, proti kateremu kraju so hudodelei z dečkom krenili, ali so šli daleč, ali so ostali blizu. Uvidel je naposled, ko se je bil v svoji žalosti sam sebi nekoliko privadil, da bi bilo res vse brez uspeha, karkoli bi storil.

Marku ni bil svet več po godu. »Kaj mi pomaga ime, kaj bogastvo?« je rekal sam v sebi. »Sreča je šla po vodi, ne bodem je imel več na tem svetu! Ženo mi je Bog vzel prezgodaj, ostalo mi je dete, in zdaj sem izgubil še le-to. Srečen na svetu ne morem več biti; le tankaj jih upam še videti, torej moram skrbeti, da pridem tja.«

Stopi torej pred grbastega Petra in mu reče: »Ljubi moj brat! Umekniti se ti hočem; dam ti vse svoje imetje, obračaj ga, kakor te je volja.

Oženi se, ako ti je povšeči, mlajši si od mene. Samo to si izgovorim, ko bi kdaj zasvetil srečni dan, da bi se zvedelo za mojega sina, imej on pravico nastopiti za teboj. Jaz pa grem v kloster v Zatičino; skrbeti hočem za svojo dušo; svet in svetjo imetje tebi prepuščam. V kloštru naj pokopljejo moje kosti! Bog ne daj, morda ene poslednjih naše stare rodovine.«

Kmalu potem se Marko preseli v kloster, obleče namesto svetle jeklene vojne oprave belo obleko meniško iz surovaga sukna, in bil je eden najpobožnejših menihov v Zatičini.

Petru se je bilo torej vse po volji izteklo, kakor si je želel in pričakoval.

DEVETO POGLAVJE.

Odkrsti se in bo Turčin,
In ko doraste, da takrat
Morit bo hodil si svojat.

L. Valjavec.

Vrnimo se zopet k mlademu Jurju Kozjaku, katerega je bil cigan odpeljal. Sicer smo že žašli v pripovedovanju malo dalje, povzamemo torej na kratko tukaj reči ki bi jih imeli razložiti že poprej.

Cigani so bili bliskoma oddirjali, ko so imeli dečka med seboj. Imeli so iskro, lahke konjiče,

ki so, dasi manjši od bojnih grajskih konj, ki so jih jezdili kozjaški hlapci, vendar dokaj laglje posezali, tako da so bili cigani kmalu svojim gonjačem iz moči in oči. Tudi noč jim je ustrezala. Dasitudi so se nekoliko ogibali navačnih potov in hodili po stranskih stezah, so dospeli drugi dan na mejo in tu so bili toliko kakor brez skrbi. Tukaj se loči spoštovana družčina, ker so hoteli skoraj vsi Samolovi tovariši na Ogrsko, Samol pa na Turško.

Ni manjkalo mnogo, da ne bi bil moral nož razsojati. Le s tem so se pobogali, da jim je prepuštil Samol večji del krvavega denarja za dečka. Dolgin se potem obrne proti Turčiji, zakaj hotel je menda naloženo zlodejstvo do zadnjega izpolniti, kakor je bil že ves v hudobiji, ali pa je upal še kakšen denar izkupiti za lepega dečka. Fante je sicer od kraja vpil, jokaj in prosil, toda cigan mu je vselej usta zatisnil in tako ne prav vljudno utišil pred seboj na sedlu sedečega ubozega otroka. Drhal razmršenih ciganovih bratov, katero je dolgin na poti zalotil, je bila strgala poslednjo dobro obleko dečku s telesa; ciganske matere so mu bile zavdale, da ni vpil in da je dobil bolj zagorelo in rjavkasto lice.

(Dalje prik.)

zgubijo orsačke pravice ali soldačka čast; to se posvedoči s potrdilom občinskega predstojništva ali policijske oblasti. 5.) Da po mogočnosti zna čitati i pisati. 6.) Da je nej mlajši od 22 ali starejši od 35 let; to se posvedoči s krstnim listom ali če toga nema, pa s potrdilom občinske oblasti. Što šče sam rad v službo stopiti, lejko bode natanko zvedl vsakli den pri pukovski okružni komandaj v Varaždini ali v Mariboru i pri civilnom komisarijati v Murski Soboti, vojaški referent. Varaždin, dne 21. nov. 1910,

Telovadno društvo „Sokol“ v M. Soboti ima izredni občni zbor v četrtek, dne 16. t. m. ob 8 uri večer v hotelu Dobrai v M. Soboti. Dnevni red: Volitev novega odbora; Dolžnost vsakega društvenega člana je, da se občnega zbora udeleži. Odbor.

Melinci. Kak čujemo, je bil v Melincih valastáš proti pravdi obdržan. Stvar je zglašena državnemu pravdniku v Mariboru v preiskavo in kaštigo.

Sobota—Lendava—Ljutomer? Kak smo že ednok pisali, de Pomurje ena gospodarska in — upravna enota. Štero váraš (mesto) de centrum, jeste zdaj pitanje. Štajarci so za Ljutomer, »Kmečka Zvéza« za Dolnjo Lendavo, »Domáča vérstvena stranka« za Mursko Sobotu. Sobočanci so nej dáli za »Domáčo stranko« votume, zato se lejko tá pártá zdaj odloči tudi proti — Soboti in dela za Beltince. Beltinčarje do gvišno bole ravnali s svojimi čestniki kak Sobočáni, šteri so v vsakšem oziru trnok drági.

„Kšétti dobro idejo“. Notica pod tem naslovom v naših zadnjih novinah se ne tiče g. Josipa Benko iz Murske Sobote, kak se lejko misli. Pomotno jeste tak pisano, kak da jeste to g. Benko, oni gospod biva v drugem várašu. G. Benko je nej, kak nam javlja, korteširal za »Kmečko Zvézo«.

Zahvala. V nobeni vaši v bližini M. Sobote podpisano ni moglo dobiti voznikov za drva za urad, ki bi se ga moralo vsled pomanjkanja kuriva zapreti. Našla sta se v Bogojini dvá poštena moža in sicer g. župan Anton Puhan in g. gostilničar Frane Ernoša, ki sta imela zadosti srca in s pomočjo Bogojinčarjev pripeljala drva za zmerno ceno. Gre jim javna zahvala. Okrajno sodišče v M. Soboti.

Ponarejeni poldinarski bankovci. Na Hrvatskem so v zádñjem času začli cirkulirati ponarejeni poldinarski bankovci. Zagrebška policija je začela ponarejevalce zasledovati, a doslej brez uspeha. Tudi naše Prekmurce opozarjamo, da so ponarejeni poldinarski bankovci bleđi in neenako rezani. Na eni strani se odtisek prav slabo pozna. Sploh so ti bankovci slabo ponarejeni in se na prvi pogled pozna, da so falzifikati.

Šola za invalide. V Celju kzleti namenijo gor postaviti posebno šolo za invalide. V toj šoli se bodo včili invalidi, šteri nemrejo več delati svojega poklica, raznovrstih novih strok, šter bi potem oprávljali po svoji sposobnosti.

Pozvánje. Vse kotrige zacajtnoga tanáča Domáče vérstvene stranke se povábijo na pogučávanje, štero se v nedelo dné 19. decembra 1920 obdrži v oštariji Turk v M. Soboti. Začétek od 11. vóri predpoudnévom s sledéćim rédom: 1. Poročilo od volitev. 2. Plán za organizácijo partáje. 3. Predložitev najsilnejše našemi lúdstvi potrebni pravic vládi. 4. Vsákojačke drúge dugováñja. Kotrige so se zvúntoga s posébnim povábilom pozvále na to pogučávanje, k šteromi se vsakši pozváni očivesno pričáka. M. Sobota, dné 9. decembra 1920. M. Kočar predsednik. V. Šerúga tájnik začétnoga tanáča »Domáče vérstvene stranke«.

Avstriske državne železnice bodo od 15. decembra 50 % drakše.

Čüli smo, ka se g. kaplan Kranc šče izseliti iz M. Sobote na Madjarsko; Sj. Kaplani ne diši v Soboti odtistigamao, kda so Madjari mér ratificirali. Záto šče oditi v Madjarski Káman; Srečno pot! Pá eden menje . . .

Kmetice iz Kroga i Satahovec so si na národni svétek dne 1. decembra gučale ka »so g. ošpereš deco prej trnok grdo poglednoli« kda so od oltára šli i da »je od gospoda ošpereša nej lejpo, či deco tak čemerno poglédnejo«.

Klerikalne nepoštenosti. Kak čujemo, je gdč. vučitelica M. Vranjek v Bistrici pri biroviji tožbo notridala proti Kleklnu z »Novinam« redi sirovega in lažnivega napada na njeno osebo v zadnjih »Novinah«. Od več strani smo že čüli, kak so klerikalci proti pravdi delali na volišču v Melincih z laživimi plakati, pa tudi s zvanjem ladelnov. O tem je tožba notri dána pri državnem pravdniku. Menda mislijo, ka de s tem, ka so gdč. Vranjek v »Novinah« napadli štera jeste popolnoma nedolžna pri celoj stvari, zanjé bogše vöspadnulo. Se norijo! Zdaj de prišla cela reč v javnost v pravi luči.

Rodbinska tragedija. V Tešanovcih je ustrelil svojo 24 let staro ženo posestnik Š. Š. v pondeljek, 6. t. m. Vzrok je, kakor právi morilec, ta, ka jeste žena nej bila žvesta. Oddal je na njo 4 strele, zadel jo je z enim strelom v glavo, ka je bila včasih mrtva. Mož je nájprve pobegnil, v četrtek, 9. t. m. pa je sam prišel na birovijo, kjer so ga dali v árest.

Avtomobil Maribor—Radenci—Murska Sobota—Lendava de začno v krátkem cajti voziti, kak javlja pošta. Avtomobil bi že bil začno voziti prve, pa so ga morali dati v reparaturo. Vúpamo, ka nas nede zopet poštna uprava norila.

Premog za železnico Sobota—Hodoš jeste došel, cug de vozil zacajtno vsaki teden ednok. Kda de se to zgodilo, mo dali v naših novinah na glás.

Plesna šola v Murski Soboti. »Sokol« v Murski Soboti de obdržával vsak torek in soboto v salonu krčme Flisar plesno šolo. Što šče vcoj priti, trebej mu jeste v bauti g. Jonáša zglašiti se v soboto, 11. t. m. od 3 ure do 6 ure popoldan. Začétek šole vsaki večer ob 7 uri. Pri zglašénju jeste plačati 50 K. Prva šola jeste v soboto, 11 t. meseca.

Za gospoda Kleklina se lúdjé bojijo, ka ji nebi boži žlak vdaro. Právijo, ka se g. Klekl odtistigamao, kak so követ, trnok debelijo, prej so že za 3 kile žmetnejši.

Severni kokot z Dolnje Lendave si je dao pred volitvami napraviti lepi rdéči grebén, po volitvaj se nyemi je pa grebén na nos poveso, kak puráni, záto ka je on nej követ, so nyemi grebén doj vdarili. Zdaj pa cele noči gyoče za dojdár-gyeni grebén.

Lemerje. V preminočem kédni so tolvajgye od Pavla ednoga projnika vkradnoli, šteri je okoli 80 kg žmeten bio. Poznalo se je, ka so tolvajgye prti Gornji Pužavci šli.

POLITIČNI PREGLED.

JUGOSLAVIJA. Követov imajo, kak se uradno končnoveljavno javlja: demokrati 94, radikálci 93, komunisti 58, Radičevci 49, muslimani 24, klerikalci (»Kmečka Zvézo« s Kleklnom) 23, srbski težáki 14, bosanski težáki 12, socijálni demokrati 10, slovenski kmetovje 8, hrvaški težáki v Bosni 7, republikanci 4, Bunjevci 4, hrvatska zajednica

4, nezavišni muslimani v Macedoniji 3, dalmatinski težáki 3, težáki v Vojvodini 2, národni socijálci 2, Ribarac, Trumbič, Hrvoj in Frankovci po 1 mandat. Kak vidimo, Prekmurci nemajo dosta pričakovati od svojega Kleklina, ár jeste on kotriga najmanjše párté. Tudi oni Prekmurci, šteri so svoj votum dáli v četrti ladele (socijálni demokrati), je čista majčkéna pártá, štera nema ne ednoga prekmurca kak követa. Tak so se dáli Prekmurci zopet ednok zbloditi od negvišnih lúdi. — Parlament de vküper stopo 12. t. m., delati de pričnol 19. t. m. Če ne de zmožen za delo, te bo razpuščen in bomo ešče ednok votum dávali. Vúpamo ka do té cajt Prekmurci bole pametno mislili. — Klerikalna pártá ali kak jeste prinás »Kmečka Zvéza« je vúpala, ka de dobila v Jugoslaviji više kak 100 követov, samo v Sloveniji so računali na više kak na 30 követov. A dobila je v celoj Jugoslaviji 23 követov, v Sloveniji od toga samo 14. Dosta slabše so odrezali socijálni demokrátje, šteri imajo v celoj Jugoslaviji samo 10 követov.

ITALIJA ima malo vojsko z D'Annunzijem, šteri nešče Reke nazaj dati. Vrana vrani oči ne sklenje, tak tudi v tej bojski ne de hudo. Malo penezev D'Annunziju, pa de prek dal Reko.

OGRSKA. Prilike idejo po stárem potu nade; lepe bodočnosti ne očekivajo, ár so ljudje dosta zemlje nej obdelali. Imeli do drúgo leto malo silja.

GOSPODARSTVO.

Gospodinjski tečaj v Beltincih! Poverjeništvu za kmetijstvo priredi to zimo v Beltincih gospodinjski tečaj, ki bo trajal ob 3. jan. do 15. marca 1921. Pouk, ki je brezplačen, zavzema poleg vzgojeslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora razmeti dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično kuhanje, šivanje, pranje, likanje, živinoreja, mlekarstvo itd. Deklice, ki hočejo biti sprejete v ta tečaj, morajo biti najmanj 16 do 20 let stare, morajo biti zdrave in se, če bodo sprejete, zavezati, da se bodo tečaja od začetka do konca udeleževale, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. Stroške prehrane morajo dekleta same nositi. Prošnje za sprejem naj se čimprej vlagajo na »Vodstvo gospodinjkega tečaja pri upravi veleposestva grofa Zichy-ja v Beltincih«; zglašati se pa lahko tudi osebnó. Stariši, ki Vam je na srcu, da bodo Vaše hčere dobre gospodinjke, prigrasite jih za ta prekoristen tečaj.

Listnica uredništva.

Ištvan gazda. Pride v prihodnji numeru.

Večjo množino ljutomerskega vina in okrog 200 hl dobrega jabolčnika po 5 kron liter ima na razpolago . . . tvrdka . . .

JOSIP KOSI
Križevci pri Ljutomeru.

SALAY ABEL FOTOGRAF GLAVNI TRG v hiši g. Reich-a povékšanje kejpí od 200 K višje!

Komanda mesta Dolnja Lendava.

Broj 5963.

1. decembra 1920.

Dolnja Lendava.

Oglas.

Na dan 15. decembra 1920. godine u 11 časova obdržavati će se kod komande mesta Dolnja Lendava pismena licitacija za dobavu govedjeg mesa na vreme od 1. januara 1921. do 30. juna 1921. godine za vojnike Doljno Lendavskog garnizona.

Dnevna potrepština iznaša poprečno 250 kg.

Meso ima biti dober kakvoče, bezprigovorne a prema sastavljenim uslovima, koji se mogu u kancelariji ove komande za vreme uredovnih časova svaki dan uviditi.

Pozivaju se interesenti na podnešenje pismenih oferta do najkašnje 15. decembra 1920. godine 10 časova.

Taksa za svaki ofert iznaša 10 dinara.

Kaucija od 10% od ukupne ponudjene cene imade se u isto vreme u posebnom kovertu predati.

Komadant pukovnik:

Vas. S. Mumčič

Heklič Števan

trgovina z železnim blágom
v MURSKI SOBOTI, Lendavska vilica.

PRIPOROČA Z NOVIČ DOBLENÓ
ŽELEZJE, ŠPARHERDE, OBROČÉ,
RORE (csöveket), ŠTRIGLE, CVEKE,
POSODO, ŠKÉRI (szerszámok) itd.

NOVA TISKARNA.

Moderno opremljena tiskarna v Gornji Radgoni sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in jih točno izvršuje. Knjigoveznica, knjigarna, trgovina s papirjem in pisarniški potrebščinami! Bogate zaloge papirja po zmernih cenah. Prodaja na drobno in na debelo. Seznami zalog in cen na razpolago.

Tiskarna Panonija,
Fr. Jerebič in tov. komaditna
družba v Gornji Radgoni.

Štampilje

KATALOG FRANKO

ANTON ČERNE

graver

LJUBLJANA, Dvorni trg 1.

RAZGLAŠUJTE v „PREKM. GLASNIKI“!

KUPUJEM

lenovo semen, svinsko mást, ter méd in vosek, in sploh vse deželne pridelke po najvišjoj dnevni ceni vsaki dén. Na lagri mam vse felé špecerijsko blágo: melo, sol, cukér, kávo, petrol, žájfo itd. ter železnino, cveke, sekire, lopate, rasoja, podkovi itd.

FRANC ČEH

trgovina z mešanim blágom
= v MURSKI SOBOTI =
(prek od židovske cerkve).

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani, podružnica v MURSKI SOBOTI.

Brzójavni naslov:
JOGOSLOVANSKI KREDIT.

TELEFONSKA ŠTEVILKA 16.
Število poštno-ček. urada štev. 11323.

Sprejma

VLOGE NA KNJIŽICE in TEKOČI RAČUN

In jih obrestuje po $4\frac{0}{100}$ čistih brez
odbitka rentnega davka.

Posojila na osebni kredit, na hipoteke, trgovske in druge vsakovrstne kredite. Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih-papirjev in valut po dnevnem kurzu.

MARIBORSKA ESKOMPTNA BANKA

Podružnica Murska sobota.

Centrala v Mariboru.

Ekspozitura v Rogaški Slatini.

Podružnica v Velikovu.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje po $3\frac{1}{2}\frac{0}{100}$. Vloge na tekoči račun obrestuje najugodnejše. Daje posojila na menice, vrednostne papirje i. t. d. Kupuje valute in devize po najvišjem dnevnem kurzu ter izvršuje vse, v bančno stroko spadajoče transakcije pod najugodnejšimi pogoji.